

Skansin í gomlum dögum

Skansin sum fornminni

– Skansin er púra ósekur í øllum hesum útbyggingarætlanunum, men liggur av tilvild akkurát har, hann liggur. Tað undrar kanska nøkur, at Skansin sum fornminni nú verður lyftur upp á hædd við Kirkjubømúrin, ið verður umvældur fyri ótaldar miljónir.

Tað sigur Heðin Mortensen, borgarstjóri.

Hann heldur tað hinvegin vera óført, at nøkur gera vart við Skansan, sum eins og Tórshavnar kommuna vil Skansanum væl.

– Vit kunnu vera ósamd um, júst hvat er besta loysnin fyri Skansan. At kommunan hevur havt eyguni við Skansanum er sjálvandi bara tí, at vit eru góð við hann sum eina býarmynd. Vit vilja fegin varðveita Skansan í upprunalíki, kanska pussa hann upp og skapa liv har úti, so føroyingar og ferðafólk annars fara at brúka Skansan. Í okkara ætlanum liggur eisini, at vit snøgga alt uttanumøkið, fylla upp í bergið og gera grønar skráningar, sigur borgarstjórin.

Skansin og Skansabryggjan

– Eingin aktivitetur er í økinum við Skansan. Økið er lítið áhugavert og illa eignað til nakað undirhalds- ella frítíðarvirksemi, sum støðan er. Men hetta kann skjótt broytast, og Skansin kann gerast miðdepil í einum lekrum havnarøki við rúmd fyri eini marinu og eini mentan, har vit kunnu hava virksemi, sum kombinerar býarmentan og maritima mentan í einum avbera hugnaligum umhvørvi.

Heðin Mortensen vísir á, at vanligt er aðrastaðni, at eitt smábátumhvørvi liggur stutt frá góðum parkeringsviðurskiftum og umhvørvi við matstovum, handlum og undirhaldi.

– Ofta liggja hesi øki nær við fiskivinnu- ella ídnaðarhavnir, og ofta eru fasilitetir til ymiskt undirhald á staðnum. Nú skjóta arkitektar uppá strípu upp, at alt okkara havnarøki skal gerast til ein mentanardepil.

Borgarstjórin vísir á, at í stóran mun er tað júst hetta, sum verður gjørt.

– Nýggja kommunuætlanin ásetir, at ein ætlan fyri samanhingin millum

Tórshavnar havn og býin skal verða gjørd, sum fram um alt skal hava til endamáls at menna samstarvið millum virksemið hjá Tórshavnar havn og gerandislívið í býnum.

Skansin úr rætta vinklinum

Heðin Mortensen vísir á, at ætlanin við eini bátahavn – eini marina – júst er at skapa eitt mentanarumhvørvi rundanum Skansan, eitt livandi øki, har bátafeløg, sjóítróttur, matstovur, list, undirhald og annað kann ganga upp í eina hægri eind.

– Virksemið verður uttanum Skansan, men ikki á Skansanum. Skansin skal sjálvandi varðveitast í sínum upprunalíki og gerast meira sentralur enn áður. Á henda hátt verður Skansin ein veruligur og vakur miðdepil.

Borgarstjórin heldur, at sum nú er, sær eingin Skansan.

– Onkur romantiserar um at rógva framvið Eystfalsskeri og hyggja inn á Skansan, men veruleikin er, at eingin sær Skansan, sum í dag kemur í bili inn í Havnina. Omanfyri er hann bara

ein høvd í landslagnum, og niðanfyrir er hann fyrri tað mesta forberg. Sjósiðan sæst bara úr báti. Vit ímynda okkum hinvegin, at Skansin ikki veruliga kemur til sín rætt, fyrr enn fólk kunnu sita avslappað úti á marina'ini við góðum undirhaldi og við best hugsandi útsýninum – inn yvir Skansan – sum tá verður upppussaður og upplýstur. So leiðis skal hann síggjast, og haðani fer hann at taka seg best út.

Heðin vísir á, at tað er eitt ótal av hugskotum um, hvat nýggja smábátumhvørvi kann brúkast til, og áhugin er stórus, leggur hann aftrat.

– Trongt er við Kongabrunna og í Vágshotni, og serliga í sambandi við ferðavinnuna taka nýggjar vinnur og nýggj tilboð seg upp, eins og undirhaldsvinnan og ymisk listafeløg hava sýnt stóran áhuga.

Borgarstjórin leggur dent á, at øll hugskot eru kærkomin.

– Eg ivist slett ikki í, at um vit lyfta í felag, kann hetta gerast ein verulig sólskinssøga, sigur Heðin Mortensen.

